

GU EZ GITUNAN HORRELA KOAK

Marc Egea

Eusk: Ele txera

JULIA: Esaten zidan: “ Joaten uzten ez dioten bakarra naiz”. Eta nik esan nionan: “Berdin zaidan. Ez dun adinik irteteko”. Nik beste amekin haluzinatzen dinat. Hau dun, neskak diskoteketan joaten zaizkien eta berdin zaien. Eta ez dun arratsaldean irteten ditunala, ostiraletan, ez, arratsaldean irten... eta gauean jarraitzen ditenean, aizan, eta ez zakinat zein ordutan bueltatzen ditunan. Eta larunbatetan irteten hasia ditun, hik uste? No, ez din hamabi urte ere. Nik haluzinatzen dinat. Jada amorratuta zaukanat piercingaren egunetik. No, piercing bat! Besteek bat jarri dutela. Eta niri zer! Ez dela ikusten, ez dela ikusten, zilborrean dela. Guztiek bat daramatela. Eta niri zer! Eta gainerakoak leihotik behera egiten baditen, hik ere egiten dun? Eta baietz erantzun zidan. Nola utziko dinat irteten? Eta arrokekin ditinadan borrokak. Asteazkenean zehar tira, uniformeaz zaraman, baina asteburuetan ezin konta... Beno, uniformeaz jakin ninana- ez dinat esan-... beste egunean ikusi nitinan, denak hor elkarrekin, eta badakin zer egiten ditenean? Uniformeko gona igotzen ditenean, honaino -klasetik irtetean-. Jasotzen ditenean, bueltak ematen zioten hemen, gerrian eta motz-motz uzten dinat, minigona baten moduan. Japoniako manga horietako neskatoak ziruditen... Ezetz, ezetz, besteen gurasoak “enrrollatuagoak” ditunalaren ipuinarekin etor daiteken. Baina zer dun hau? Iparra galdu dinagu? Gu ez gintunan horrelakoak... Zer habil burua horrela mugitzen? *(Lagunak ez du hitz egiten, burua mugitzea nahikoa du esan nahi duena ulertarazteko)* Ez adarririk jo...

Ele txera
Munduko zabalduz

